

ANNEX nº5: Analítica, marcatge i seguiment dels exemplars reintroduïts.

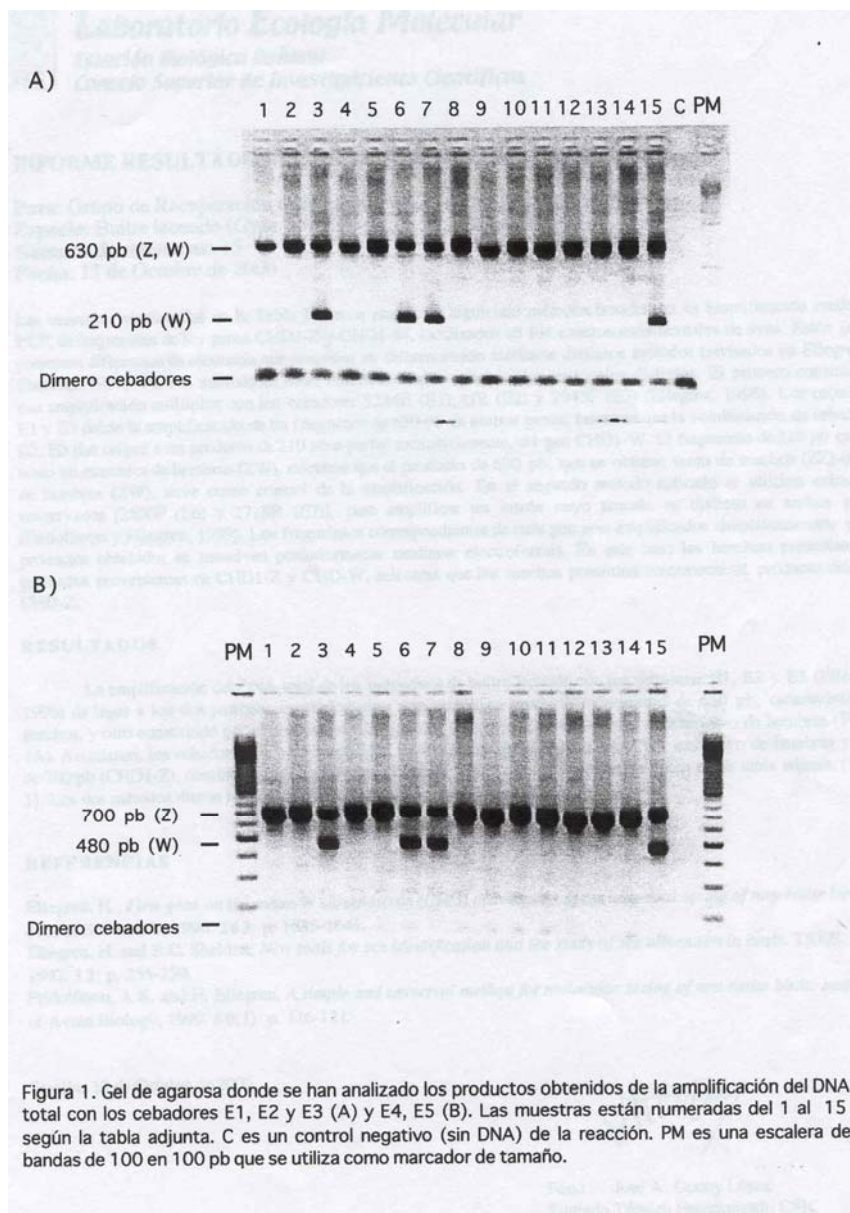

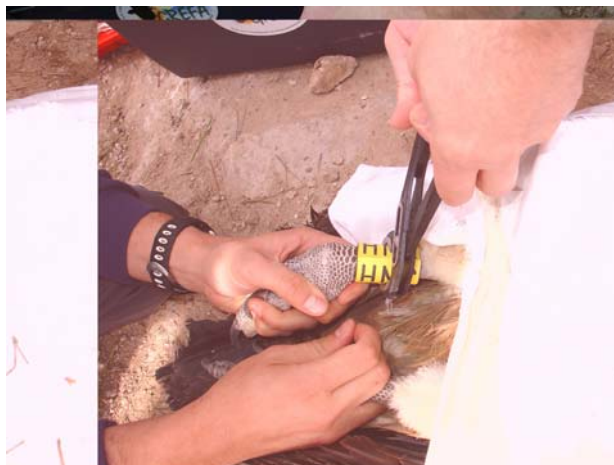
Foto nº1: Extracció sanguínea per a l'hematologia bàsica i el sexatge mol.lecular dels individus destinats a l'acimatació a l'aviari.

Foto nº2: La presa de mostres fecals per a la parasitologia i microbiologia permet controlar possibles malalties parasitaries i infeccioses durant la seva cautivitat, como ara la salmonelosi i la tuberculosi aviar.

Figura nº1: El sexat mol.lecular, en aquest càs a partir d'una mostra sanguínea, resulta l'únic mode possible de conèixer de forma inequívoca el sexe de cadascuna de les aus destinades al projecte de reintroducció.

Fotos nº3 i nº4: Detall i col.locació de l'anella de PVC (tres dígit) de lectura llunyana.

Foto nº5: Voltor equipat amb anella de PVC i metàl.lica que permetrà la seva posterior identificació.

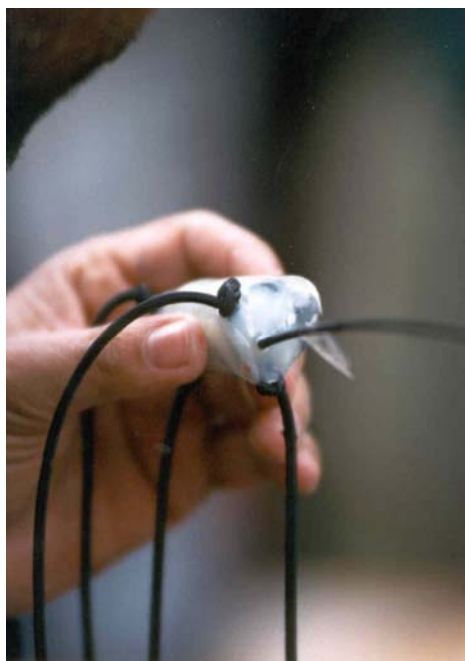

Foto nº6: Emissor de ràdio impermeabilitzat i unit a l'arnés.

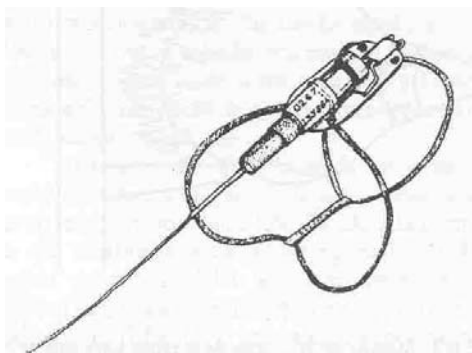

Figura nº2 i Foto nº7: Arnés amb emissor de ràdio. Detall de l'enllaç putrescible que alliberarà al voltor del arnés una vegada esgotada la bateria de l'emissor (aproximadament 25 mesos).

Foto nº8: Exemplar llest per tal d'ésser alliberat, equipat amb emissor de ràdio, marques alars i anelles.

Foto nº9: En aquesta carronyada s'aprecia l'importància de las marques alars a l'hora de facilitar l'identificació individual.

Foto nº10: Col·locació de la marca alar fixada al patàgi de l'au mitjançant crotals plàstics.

Foto nº11: Les marques alars contenen els mateixos dígit que l'anella de PVC i al seu revers conté les dades del projecte. La seva durabilitat permet l'identificació, fins i tot en vol, durant un mínim de cinc anys.

Foto nº12: Equip receptor de telemetria destinat al seguiment per ràdio dels exemplars equipats amb emissor.

Foto nº13: L'antena direccional de l'equip receptor permet una estimació de la direcció i la distància aproximada a la que es troba l' animal.